

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI

Broj: 41 0 P 095633 25 Gž
Zenica, 10.09.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sutkinja: Ljilje Subašić, kao predsjednice vijeća, Nedeljke Mađar-Ramljak i Indire Pašić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S. F., rođena A. kćeri M., iz V., nastanjena u ulici ..., Z., Š., zastupani po punomoćniku Aidi Karavelić, odvjetnici iz Visokog, protiv tuženika: 1. L. K., kći I., iz V., nastanjena u ulici ..., Republika H. i 2. T. B., kći I., iz V., nastanjena u ..., A., obje zastupane po punomoćniku Arminu Ibrahimpašiću, odvjetniku iz Sarajeva, radi utvrđivanja poništenja i utvrđivanja nužnog nasljednog dijela, v.s. 30.010,00 KM, odlučujući po žalbi tužiteljice, izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 P 095633 22 P od 21.02.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.09.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom, stavkom prvim, odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice i to:

- osnovni/primarni zahtjev kojim traži da se „utvrdi da nema osnova i nisu stečeni uvjeti za isključenje tužiteljice iz testamentarnog nasljeđa, koje joj po zakonu pripada iza umrle A. A. iz V., da tužiteljici kao unuci, tj. kćerki M.A., ranije umrlog sina ostaviteljice A.A., kao zakonskoj nasljednici prvog nasljednog reda, pripada pravo nasljeđa iza umrle A. A. na jednake dijelove sa tuženim, u zaostavštini koju čine nekretnine i to: k.č. 286. u naravi dvorište ukupne površine 435 m², dvorište 188 m² i kuća I zgrada 247 m² upisane u zk. uložak broj 510 K.O V. udio 1/2, - nekretnine upisane u zk. uložak broj 404 K.O V. koje u naravi čine k.č.1454/33 voćnjak površine 3600 m² i k.č.1454/34 livada površine 3900, udio 1/7, upisane u zk. uložak 404 K.O V. (novog premjera), te nekretnine u posjedovnom listu Općine V. br.13 k.o. V. koju čine k.č. broj 286, udio 1/2, što su tužene dužne trpjeti da se na osnovu utvrđenja iz ove presude, briše upis proveden na temelju Rješenja o nasljeđivanju broj: 41 0 0 073673 18 O u zemljišnoj knjizi Općinskog suda Visoko i posjedovnom listu Općine V. i upiše pravo nasljedstva, odnosno suvlasništva u korist tužiteljice u pripadajućem dijelu zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda, na označenim nekretninama, ili da tužiteljici na temelju Općine V., i upiše pravo nasljedstva, odnosno suvlasništva u korist tužiteljice u pripadajućem dijelu utvrđenja iz ove presude, isplate novčani iznos razmjerno veličini njenog nasljednog dijela. Poništava se Testament A. A. kćeri F. iz V., koji je sačinjen od Općinskog suda u Visoko, u stanu A. A., dana 22.11.2002.godine, kao i da tužiteljici naknade troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

-eventualni tužbeni zahtjev kojim tužiteljica traži da se „ utvrdi da tužiteljici F. rođ. A.S., kćeri M., po osnovu nasljeđa pripada pravo na nužni nasljedni dio sa suvlasničkim dijelom od 1/6 iza umrle A.A. rođ. D., kćeri F. iz V., i da je testamentom umrle A. A. rođ. D., kćeri F., iz V.,

sačinjenom dana 22.11.2002.godine, od Opštinskog suda u Visokom, u stanu A.A.iz V., ul. ..., povrijeđen nužni nasljedni dio tužiteljice, pa se konstatira da tužiteljici pripada nužni nasljedni dio od 1/6 u zaostavštini umrle A.A. rođ. D., kćeri F., a koju čine nekretnine upisane po novom premjeru u zk. uložak broj 510 k.o. V., udio 1/2 u korist prvotužene, nekretnine upisane po novom zk.ul.404.k.o. V., udio 1/2, u korist drugotužene, kao i nekretnine u posjedovnom listu br.13, k.č 286 udio 1/2 u korist prvotužene, kao i na potraživanjima po osnovu dospjelih i neisplaćenih mirovina na dan 08.08.2019.godine kod FZ PIO/MIO u neutvrđenom iznosu, MB ..., dodatka za njegu i pomoć od strane drugog lica- I grupe, u neutvrđenom iznosu po JU Centar za socijalni rad Vareš broj 01- 35-37-691/15 od 16.06.2015.godine i neisplaćenih novčanih sredstava na računu kod UniCredit Bank d.d. u neutvrđenom iznosu, br. računa ..., koja potraživanja su utvrđena Rješenjem o nasljeđivanju broj 41 0 0 073673 18 0, a zakonskom nasljednicom na ovim potraživanjima proglašena prvotužena, tako da će se ova zaostavština rasporediti u skladu sa ovom presudom, što su tužene dužne trpjeti, te se nalaže zk uredu Općinskog suda u Visokom i katastru Općine V. da na osnovu utvrđenja iz ove presude izvrše upis suvlasništva u korist tužiteljice sa dijelom od 1/6, ili da na osnovu utvrđenja iz ove presude, tužene tužiteljici na ime pripadajućeg joj nužnog dijela od 1/6 na prednjim nekretninama i potraživanjima, isplate razmjerni novčani iznos, kao i da tužiteljici naknade troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.”, kao neosnovani.

Stavkom drugim prvostupanjske presude naloženo je tužiteljici da tuženim nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.128,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude, a stavkom trećim u preostalom dijelu zahtjev tuženih za naknadu troškova postupka u iznosu od 675,00 KM, odbijen kao neosnovan.

Protiv navedene presude, tužiteljica, po iskazanom punomoćniku, blagovremeno je izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda ukinе i predmet vrati na ponovni postupak odnosno žalba tužiteljice uvaži prvostupanjska presuda preinači na način da usvoji sljedeći tužbeni zahtjev, ako nađe da nije osnovan prvi tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbi članka 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora jeste primarni tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se utvrdi da nema osnova za isključenje iz testamentarnog nasljeđa koji joj po zakonu pripada, te da se utvrdi da tužiteljici kao unuci, tj. kćerki M.A., ranije umrlog sina ostaviteljice A.A., kao zakonskoj nasljednici prvog nasljednog reda, pripada pravo nasljeđa iza umrle A.A. na jednake dijelove sa tuženim, u zaostavštini pobliže navedenoj u izreci, što su tužene dužne trpjeti da se na osnovu utvrđenja iz presude, briše upis proveden na temelju Rješenja o nasljeđivanju broj: 41 0 0 073673 18 0 u zemljišnoj knjizi Općinskog suda Visoko i posjedovnom listu Općine V., i upiše pravo suvlasništva u korist tužiteljice u pripadajućem dijelu zakonskog nasljednika prvog nasljednog

reda, na označenim nekretninama, ili da tužiteljici na temelju utvrđenja iz presude, isplate novčani iznos razmjerno veličini njenog nasljednog dijela. Nadalje, tužiteljica traži da se poništi testament A. A. kćeri F. iz V., koji je sačinjen pred sucem Općinskog suda u Visokom, u stanu A. A., dana 22.11.2002. godine, te da se tužene obavežu tužene da joj nadoknade troškove postupka.

Pored navedenog, tužiteljica je postavila i eventualni tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se utvrdi se da joj po osnovu nasljeđa pripada pravo na nužni nasljedni dio sa suvlasničkim dijelom od 1/6 iza umrle A. A. rođ. D., kćeri F. iz V., i da je testamentom umrle A.A. rođ. D., kćeri F., iz V. sačinjen pred sucem Općinskog suda u Visokom, u stanu A. A., dana 22.11.2002. godine, povrijeđen nužni nasljedni dio tužiteljice, da joj pripada pripada nužni nasljedni dio od 1/6 u zaovstavštini umrle A.A.rođ. D., kćeri F., a koju čine nekretnine upisane po novom premjeru u zk.uložak broj 510 k.o. V., i u korist prvotužene, nekretnine upisane po novom zk.ul.404.k.o. V., u korist drugotužene, kao i nekretnine u posjedovnom listu br.13, k.č 286 udio u korist prvotužene, kao i na potraživanjima po osnovu dospjelih i neisplaćenih mirovina na dan 08.08.2019. godine kod FZ PIO/MIO u neutvrđenom iznosu, MB ... dodatka za njegu i pomoć od strane drugog lica-1 grupe, u neutvrđenom iznosu po JU Centar za socijalni rad Vareš broj 01- 35-37-691/15 od 16.06.2015. godine i neisplaćenih novčanih sredstava na računu kod UniCredit Bank d.d. u neutvrđenom iznosu, br. računa ..., koja potraživanja su utvrđena Rješenjem o nasljeđivanju broj 41 0 0 073673 18 0, a zakonskom nasljednicom na ovim potraživanjima proglašena prvotužena, što su tužene dužne trpjeti, te se nalaže zk uredu Općinskog suda u Visokom i katastru Općine V. da na osnovu utvrđenja iz ove presude izvrše upis suvlasništva u korist tužiteljice sa dijelom od 1/6, ili da na osnovu utvrđenja iz presude, tužene tužiteljici na ime pripadajućeg joj nužnog dijela od 1/6 na prednjim nekretninama i potraživanjima, isplate razmjeran novčani iznos, kao i da tužiteljici naknade troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana.

Prvostupanjski sud je na temelju dokaza koje su stranke izvele i smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, sukladno članku 7. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, te njihovom slobodnom ocjenom sukladno članku 8. i 123. stavak 2. istog Zakona utvrdio činjenično stanje iz koga proizlazi da je tužiteljica S. F., kći M., unuka, a tužene Lj.K.i T. B., kćeri umrle ostaviteljice A. A. rođena D., koja je umrla 30.09.2018. godine, da je iza umrle ostaviteljice A.A. proveden ostavinski postupak pokrenut na osnovu smrtnovnice Općine Vareš od 04.10.2018. godine i doneseno Rješenje o nasljeđivanju broj: 41 0 O 073673 18 O, notarski broj UPP:243/18 od 08.08.2019. godine, te imovina iza umrle ostaviteljice poblje navedena u izreci rješenja, stavak I, točka A i B, uručene su zakonskim i testamentarnim nasljednicama kćerima Lj.K.i T.B. na način kao u stavku II i III rješenja o nasljeđivanju. Nadalje iz činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda, a što je i nesporno proizlazi da je ostaviteljica A. A.rođena D. sačinila sudski testament broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine, po njenom kazivanju sastavljen testament pred sutkinjom Katarina Tomić, kojim testamentom ostaviteljica je odredila da nakon njene smrti u vlasništvo ostavlja stambenu zgradu koja se nalazi u ulici S. broj .. u V., a koja je izgrađena na nekretninama označenim kao k.č. 35/6, upisane u zk ul. 15 k.o. V. svojoj kćerki Lj.K., dok svu drugu pokretnu i nepokretnu imovinu koja bude činila njenu zaostavštinu ostavlja svojoj drugoj kćerki T.B.jer se o njoj brine i pomaže joj. Pored navedenog, ostaviteljica je tom prilikom istakla da pored svoje dvije kćerke od nasljednika, iz njenog pokojnog sina M., ima unuku ali njoj ne želi da ostavi ništa, niti da je naslijedi jer sa njom nema nikakav kontakt pa se prema njoj nedostojno ponijela, a koji testament je proglašen dana 08.08.2019. godine, na ročištu za raspravljanje zaostavštine iza umrle A. Ane (Zapisnik sa ročišta 41 0 O 073673 18 O, notarski broj UPP:243/18 od 08.08.2019. godine), te da je tužiteljica ustala tužbom kod suda dana 14.12.2022.godine.

Naime, tužiteljica svoj tužbeni zahtjev koji je tužiteljica postavila u smislu odredbi članka 55. Zakona o parničnom postupku i to kako osnovni kojim traži „da se utvrdi da se nisu stekli razlozi za isključenje z testamentarnog nasljeđa, da se utvrdi da tužiteljici kao nasljednici prvog nasljednog reda, pripada pravo na nasljeđe u zaostavštini iza umrle ostaviteljice na jednake dijelove kao tuženima ili da joj isplate razmjernan dio, da se utvrdi ništavim testament broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine.“, pa tako i alternativno postavljeni tužbeni zahtjev „da je tužiteljici testamentom povrijeđen nužni nasljedni dio...ili da joj isplate razmjernan iznos njenom nužnom nasljednom dijelu“ zasniva na istim činjeničnim navodima „da je kći umrlog M. sina ostaviteljice, unuka ostaviteljice, da u tijeku ostavinskog postupka nije bila uredno obavještena o vođenju ostavinskog postupka, da je nije pravilno postupajući notar proglasio testament umrle ostaviteljice, da je potom donio Rješenje o nasljeđivanju, a da se tužiteljica nije izjasnila u svezi nasljeđa, navodeći sadržaj rješenja o nasljeđivanju u kom je navedeno da je uredno obavještena, a što je protivno ostavinskom spisu, da je umrla ostaviteljica bila nesposobna za rasuđivanje i time da ne stoje niti razlozi za njeno isključenje iz nasljeđa, a što je razlog starosti 80 godina ostaviteljice njene bolesti, te da joj je takvim raspolaganjem povrijeđen nužni nasljedni dio“

Kod ovakvog stanja prvostupanjskog spisa prvostupanjski sud je pravilno odlučujući o ovako postavljenom tužbenom zahtjevu i ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe članka 7. 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, odlučne činjenice za svaki konkretni tužbeni zahtjev dao jasno i valjano obrazloženje u smislu odredbi članka 191. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, a koji razlozi imaju uporište u provedenim dokazima, radi se o jasnim u valjanim razlozima koje ovaj sud prihvata i koji nisu dovedeni u pitanje žalbom tužiteljice.

Pravilno prvostupanjski sud zaključuje da kako osnovnim u stavku I, tako i alternativno postavljenom tužbenim zahtjevom da joj je povrijeđen nužni nasljedni dio u stavku II, tužiteljica traži smanjenje raspolaganja testamentom broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine, smatrajući da joj je raspolaganjem od strane ostaviteljice, njene bake A.A. rođene D., kao nasljednici prvog nasljednog reda, povrijeđen nužni dio, tako što je neosnovano isključenja iz nasljeđa i da nisu ispunjeni uvjeti za isključenje iz testamenta i smanjenje raspolaganja, to i po mišljenju ovoga suda kod nesporno utvrđene činjenice da je testament broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine po kazivanju ostaviteljice A. A. sastavljen pred sutkinjom Katarinom Tomić, kojim je ostaviteljica raspolagala svom svojom nepokretnom i pokretnom imovinom, te iz nasljeđa isključila unuku, ovdje tužiteljicu S. F., proglašen dana 08.08.2019. godine, na ročištu za raspravljanje zaostavštine iza umrle A.A. (Zapisnik sa ročišta 41 0 O 073673 18 O, notarski broj UPP:243/18 od 08.08.2019. godine), a tužiteljica je predmetnom tužbom ustala dana 14.12.2022. godine, jasnim proizlazi da je od dana proglašenja testamenta protekao rok od tri godine u smislu članka 44. Zakona o nasljeđivanju, te da je u tom dijelu tužbeni zahtjev neosnovan i tužiteljica je izgubila pravo da joj se pruži pravna zaštita, a kako pravilno zaključuje i prvostupanjski sud.

U pogledu navedenog tužiteljica podnesenom žalbom osporava odluku prvostupanjskog suda u ovom dijelu ističući „da je zakonska nasljednica iza umrle ostaviteljice po pravu predstavljanja iza ranije umrlog sina ostaviteljice M., da nema razloga za njeno isključenje iz nasljeđa, da je teret dokazivanja razloga za isključenje na onome tko se na isključenje poziva, da umrla ostaviteljica nije bila sposobna za rasuđivanje, da u vrijeme sačinjavanja testamenta 22.11.2002. godine imala 80 godina, da joj je povrijeđen nužni nasljedni dio...“, a koje navode je isticala i tijekom prvostupanjskog postupka i na koje je valjano odgovorio prvostupanjski sud na

strani 9. prvostupanjske presude koje prihvata i ovaj sud, te se žaliteljica upućuje na obrazloženje prvostupanjske odluke da se razlozi ne bi ponavljali.

Na pravilnost i zakonitost pobijane odluke ne utiču niti navodi tužiteljice istaknuti tijekom postupka da nije uredno pozvana za ostavinsku raspravu, da testament nije valjano proglašen, da nema zapisnika o proglašenju testamenta, a niti je dala izjavu da li se prima ili odriče nasljeđa koje joj pripada po zakonu, a koje navode ponavlja u žalbi, obzirom da iz stanja prvostupanjskog spisa proizlazi da je ostavinski postupak iza umrle A. A., povjeren notar Karlu Tokmačić, kao povjereniku suda, da je na ročištu 08.08.2019. godine od strane zakonske nasljednice Lj. K. notar predložio testament broj R:58/02 sačinjen dana 22.11.2002. godine u Varešu, ulica ... od strane Općinskog suda u Varešu, te da je na Zapisnik od 08.08.2012.godine izvršeno proglašenje testamenta, da je Rješenje o nasljeđivanju broj: 41 0 O 073673 18 O, notarski broj UPP:243/18 od 08.08.2019. godine, dostavljeno tužiteljici na adresu u Hrvatskoj, u 10 mjesecu 2021.godine, kada je kako sama navodi prilikom saslušanja saznala za provedeni ostavinski postupak, a da je tužbom kod suda za utvrđenje da joj kao zakonskoj nasljednici pripada pravo po osnovu nasljeđa u zaostavštini iza umrle ostaviteljice A.A.u jednakim dijelovima kao i tuženima, ustala 14.12.2022. godine, tj. po proteku 30 dana od dana saznanja.

Naime, odredbom članka 254. Zakona o nasljeđivanju propisano je da nakon pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju ili o legatu, stranke mogu u rokovima i zbog razloga zbog kojih se može zahtijevati ponavljanje parničnog postupka pokrenuti parnicu i u njoj ostvarivati svoja prava, dok člankom 255. Zakona o parničnom postupku propisano je da se postupak koji je odlukom suda pravomoćno završen može na prijedlog stranke ponoviti ako između ostalog, kojoj stranci nezakonitim postupanjem nije bila data mogućnost da raspravlja pred sudom, dok je člankom 257. stavak 1. točka 2) propisano da se prijedlog za ponavljanje postupka podnosi u roku od 30 dana, od dana kad je odluka dostavljena stranci.

Upravo iz činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda proizlazi da je ostavinski postupak iza umrle ostaviteljice A.A., rođ. D., pravomoćno okončan (Rješenje o nasljeđivanju 41 0 O 073673 18 O, notarski broj UPP:243/18 od 08.08.2019. godine snabdjeveno klauzulom pravomoćnosti sa danom 19.08.2019. godine), da je tužiteljica za navedeno Rješenje saznala u 10. mjesecu 2021. godine, a svoj tužbeni zahtjev u tom dijelu zasniva na navodima da je nezakonito doneseno navedeno Rješenje od strane notara, da uslijed takvog postupanja nije joj omogućeno učestvovanje u postupku, da se izjasni i ostvari svoje pravo na nasljeđe, osporavajući valjanost kako zapisnika sa rasprave pred notarom, (da nije pozvana) tako i samog pravomoćnog Rješenja u kom je navedeno da je uredno pozvana, proizlazi da razloge za navedeno vidi u nezakonitom postupanju i mogućnosti raspravljanja pred sudom u smislu odredbi članka 255. stavak 1.točka 2. Zakona o parničnom postupku, ali ista nije tužbu sudu podnijela u roku 30 dana tj. subjektivnom roku iz članka 257.stavak 1.točka 2, nego po protoku istog, te nema mjesta primjeni objektivnog roka iz stavka 3. istog članka, jer se radi o objektivnom roku (koji se računa od dana pravomoćnosti odluke, i duže od 5.godine, kada nije došlo do saznanja i proteka subjektivnog roka), a što u konkretnom nije slučaj.

Žalbenim navodima tužiteljice nije dovedena u pitanje niti odluka prvostupanjskog suda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje ništavim testamenta broj R:58/02 sačinjen dana 22.11.2002. godine u V., ulica ... od strane Općinskog suda u Varešu, a koji zahtjev tužiteljica zasniva na činjeničnim navodima da je ostaviteljica u vrijeme sačinjavanja testamenta bila

nesposobna za rasuđivanje, da u vrijeme sačinjavanja testamenta dana 22.12.2002.godine ostaviteljica je bila stara, imala 80 godina, te da sud bez vještaka neuropsihijatra nije mogao procijeniti njenu sposobnost za rasuđivanje, dajući kroz žalbu svoju ocjenu provedenih dokaza, a koju ocjenu dokaza tužiteljica ne može sa uspjehom suprotstaviti ocjeni dokaza od strane suda kome ta prava pripadaju u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku.

Prvostupanjski sud pravilnom ocjenom provedenih dokaza uvida u testament broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine, proizlazi da je po zahtjevu ostaviteljice A. A. rođene D., postupajući sudac Katarina Tomić, izašla na lice mjesta, te je kazivanju iste sastavljen sudski testament dana 22.11.2002. godine, te konstatirano da „U razgovoru sa ostaviteljicom postupajuća sutkinja je utvrdila da ona zaista želi da sačini testament, da zna čitati i pisati, da nije ni od koga prinuđena da sačini isti“, te dovodeći isti sa ostalim provedenim dokazima saslušanja svjedoka S.Š., D. N. i G.A.koji navode da je ista bila teško pokretna, a dobrog mentalnog zdravlja, da je bila korisnik tuđe njege i pomoći-ortopedsko pomagalo, prvostupanjski sud pravilno zaključuje da tužiteljica nije u smislu odredbi članka 7. i 123. Zakona o parničnom postupku dokazala svoje činjenične navode, da je ostaviteljica bila nesposobna za rasuđivanje, nije predložila i provela dokaz vještačenja po vještaku neuropsihijatru, to nisu ispunjeni uvjeti iz članka 62. stavak 2 i 65. Zakona o nasljeđivanju, čime se navodi žalbe pokazuju neosnovanim.

Nisu osnovani i ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane odluke niti navodi tužiteljice kada se u žalbi poziva na odredbe članka 46. stavak 3. Zakona o nasljeđivanju F BiH i ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane odluke obzirom da nije sporno da u slučaju spora o opravdanosti razloga za isključenje dužnost dokazivanja da je teret dokazivanja da je isključenje opravdano leži na onome tko se na isključenje poziva, međutim tužiteljica gubi iz vida da testament broj R: 58/02 od 22.11.2002. godine u kome je ostaviteljica isključila iz nasljedstva tužiteljicu proglašen je 08.08.2021. godine, te njen tužbeni zahtjev odnosi se na smanjenje raspolaganja testamentom, utvrđenjem da je nasljednica i da je neosnovano isključena iz nasljedstva, kojim zahtjevom je ustala kod suda po proteku 3 godine od dana proglašenja testamenta u smislu članka 44. Zakona o nasljeđivanju F BiH, te bespotrebno je dokazivati da li je isključenje bilo opravdano ili ne.

Suprotno žalbi, prvostupanjski sud je pravilno postupio kada je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilnom primjenom materijalnog prava iz članka 10., 11., 28.,29.,37.,44.,62. i 65 Zakona o nasljeđivanju F BiH („Službene novine F BiH“, broj 80/14 i 94/20) i odredbe članka 7. i 123. i 126. Zakona o parničnom postupku, zaključio da tužbeni zahtjev tužiteljice kako primarni, tako i eventualni neosnovan, dajući pri tom jasne činjenične i pravne razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, a da pri tome nije došlo do povreda odredaba parničnog postupka na koje žalba tužiteljice ukazuje, a niti povreda odredaba parničnog postupka iz članka 209. stavak 2. točka 2., 3., 8., 9., 12. i 13. Zakona o parničnom postupku F BiH, koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje i na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (članak 221. istog Zakona), čime se žalbeni navodi tužiteljice pokazuju neosnovanim.

Razlozi o tome zašto je odlučeno kao u izreci presude dati su na stranama 5.-11. obrazloženja prvostupanjske presude. Radi se o jasnim razlozima koji su u potpunom skladu s činjeničnim utvrđenjima i rezultatima dokaznog postupka koje kao pravilne prihvata i ovaj sud jer sadrže sve elemente propisane odredbom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. U razlozima presude nema nikakvih nejasnoća, proturječnosti, niti postoji proturječnost između tih razloga i izvedenih dokaza.

Prvostupanjski sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim člankom 6. Evropske konvencije i člankom 191. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu.

Žalbenim navodima tužitelja nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude, kako u pogledu glavne stvari, tako i odluke o troškovima postupka, te kako je tužiteljica izgubila parnicu, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka neophodne za vođenje istoga, a kako su isti pravilno odmjereni u prvostupanjskoj odluci, proizlazi da je i odluka o troškovima postupka pravilna i zakonita.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. Zakona o parničnom postupku, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 226. istog Zakona, to je valjalo žalbu tužiteljice odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća
Ljilja Subašić